

ကြွရွက်

ဒီသစ်ရွက်လေးတရွက်ဟာ ပြောပလောက်စရာမရှိတဲ့ ကြွရွက်တရွက်ပါ။ နွေတနွေလုံး သူ့အရောင် သူ့အသွေးနဲ့ သစ်ပင်ကြီး တပင်ရဲ့ ဝေဆာမှုတွေကြားမှာ မြုပ်နံ့ရောယှက်ထားခဲ့တယ်။ ပြင်းပူတဲ့ နွေနေ့ရက်တွေကိုလဲ သူ့ရဲ့ အစိမ်းရောင် ကဗျာအနုအလှနဲ့ ခြယ်သ ငြိမ်းအေးစေခဲ့ပြီ။

သို့သော် ဆောင်းနှင့်မြူရက်တွေဆီရောက်တော့ တဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ခါခတ်နေတဲ့ လေအေးအေး တေးသံစဉ်တို့ အလယ်မှာ သူဟာ တဖြည်းဖြည်း သွေးခြောက်ညှိုးငယ်လာခဲ့ရပြီလေ။ ကိုယ်အင်္ဂါ ရုပ်အဆင်းမှာလဲ ကြာလေ အကြည့်ရဆိုးလေ.....။ အကျည်းတန်လေ။

တနေ့တော့....

သူပင်မြင့်ကြီးရဲ့ အကိုင်း အခက်မှ လွင့်ပြုတ်စွန့်ခွာ၊ မြေပြင်ကို ကျရောက်ခဲ့ရရှာ။ နောက်ဆုံး သက်ပြင်းလေးတချက်နဲ့အတူ သူ့ရဲ့ ညှိုးလျ သိမ်ငယ်တဲ့ အသံတသံဟာ လေထဲ ဝဲယုံခုန်ဆင်းကျလာပေါ့။

“အို...ဒီအချိန် ဒီအခါက စလို့ ငါဘာမှ အသုံးမကျတော့။ လူရာသွင်းခံမှာလဲ မဟုတ်တော့။ ကွယ်...ဆိုးလိုက်တဲ့ ကံရယ်...”

ထိုအခိုက်မှာ ပိုးကောင်ငယ်လေးတကောင်ဟာ သစ်ပင်ကြီးအောက်က ဖြတ်လျှောက်သွားနေပါတယ်။ မကြာခင်ကမှ ကြွသက်လာတဲ့ ထို ကြွရွက်ကို မျက်စိရှေးနားမှာ အခန့်သင့်တွေ့ဆုံမိလေရဲ့။ ပိုးကောင်ငယ်လေးဟာ တခါတည်း သူ့ကိုယ်လေးကို အလိုက်သင့်နွဲ့ပြီး ကြွရွက်အောက်ထဲ ငုံ့လျှိုခိုဝင်လိုက်တယ်။ ပိုးကောင်ငယ်လေးရဲ့ ဝမ်းသာအားရ ကျူးရင့်လိုက်တဲ့ ဆိုမြည်ဟစ်ကြွေး ကောင်းချီးပေးသံဟာ တောအုပ်ကြီးတခုလုံး ဟိန်းညံ့သိမ့်ခါသွားစေပါတော့တယ်။

“အလို...ခြံစောင်ကောင်းတထည်ပါလား။ ဒီတဆောင်းအဖို့ရာ ငါ စိတ်ပူနေစရာ မလိုတော့ပါ။ လုံလုံနွေးနွေး စိတ်အေးအေး တဝကြီး နားနေအိပ်စက်နိုင်ပြီလေ”

(ရူဒေါ့-ဂိုလ်စတန်(ဂျာမနီ)၏ “ကြွရွက်”ကို ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ဘာသာပြန်သူ-နွေးနွေး